

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

A6-0187/2009

25.3.2009

MIETINTÖ

hallinnosta YKP:n puitteissa: Euroopan parlamentti, alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat ja muut toimijat
(2008/2223(INI))

Kalatalousvaliokunta

Esittelijä: Elspeth Attwooll

SISÄLTÖ

Sivu

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS **Error! Bookmark not defined.**

PERUSTELUT.....**Error! Bookmark not defined.**

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULO**Error! Bookmark not defined.**

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

hallinnosta YKP:n puitteissa: Euroopan parlamentti, alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat ja muut toimijat (2008/2223(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2002 elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002¹,
 - ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2000 vuoropuhelun vahvistamisesta kalastusalan sekä yhteisen kalastuspolitiikan vaikutuspiiriin kuuluvien tahojen kanssa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 657/2000²,
 - ottaa huomioon komission päätökset 71/128/ETY, 1999/478/EY ja 2004/864/EY,
 - ottaa huomioon komission päätöksellä 2005/629/EY muutetun komission päätöksen 93/619/EY,
 - ottaa huomioon komission päätökset 74/441/ETY ja 98/500/EY,
 - ottaa huomioon 19. heinäkuuta 2004 alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien perustamisesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla annetun neuvoston päätöksen 200/585/EY³ sellaisena kuin se on tarkistettuna 11. kesäkuuta 2007 annetulla neuvoston päätöksellä 2007/409/EY⁴,
 - ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Arvio alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien toiminnasta" (KOM(2008)0364),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A6-0187/2009),
- A. ottaa huomioon, että yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) institutionaaliseen hallintoon osallistuvat komissio, Euroopan parlamentti, neuvosto, alueiden komitea, Euroopan talous- ja sosiaalikomitea, neuvoo-antava kalatalous- ja vesiviljelykomitea, tieteellisteknis-taloudellinen kalastustoimikunta (STEFEC), merikalastusalan yhteiskunnallisen vuoropuhelun komitea (SSDC) ja alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat,
- B. ottaa huomioon, että YKP:n hallintoon osallistuu myös jäsenvaltioiden kansallinen ja alueellinen hallinto,

¹ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

² EYVL L 80, 31.3.2000, s. 7.

³ EUVL L 256, 3.8.2004, s. 17,

⁴ EUVL L 155, 15.6.2007, s. 68,

- C. ottaa huomioon, että yhteisö osallistuu useisiin alueellisiin kalastusjärjestöihin ja että kalastuskumppanuussopimuksia tehdään myös kolmansien maiden kanssa,
- D. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti parlamentti jätettäisiin edelleen TACien ja kiintiöiden vahvistamismenettelyn ulkopuolelle,
- E. ottaa huomioon, että parlamentin jäsenten osallistuminen alueellisten kalastusjärjestöjen kokouksiin on tällä hetkellä väliaikaista,
- F. katsoo, että kalastuskumppanuussopimusten nykyistä toimintaa, yhteisten valvontakomiteoiden toimet mukaan luettuina, koskeva tiedonanto voisi olla parempi,
- G. ottaa huomioon, että vuonna 1993 perustettiin STECF, vuonna 1971 neuvoa-antava kalatalouskomitea, joka nimettiin vuonna 1999 uudelleen AFCA:ksi, ja vuonna 1999 merikalastusalan yhteiskunnallisen vuoropuhelun komitea, joka korvaa vuodesta 1974 toimineen yhteisen komitean,
- H. ottaa huomioon, että kaikki seitsemän alueellista neuvoa-antavaa toimikuntaa ovat nyt toiminnassa,
- I. ottaa huomioon, että toimikuntien välinen komitea on perustettu ja että se osallistuu komission kanssa pidettäviin koordinaatkokouksiin,
- J. ottaa huomioon, että komissio on alkanut äskettäin arvioida neuvoa-antavaa kalatalous- ja vesiviljelykomiteaa ja neuvoa-antavia toimikuntia, mutta tähän mennessä ei vielä STECF:n työtä,
- K. katsoo, että AFCA:n arvioinnin perusteella on tehty lukuisia toimintaa koskevia suosituksia ja ehdotettu sen pitkän aikavälin tulevaisuutta koskevia useita vaihtoehtoja,
- L. katsoo, että neuvoa-antavien toimikuntien arviointi on ollut myönteistä, mutta ottaa huomioon, että komissio on luetellut useita niiden toiminnan tehostamista koskevia toimenpiteitä, jotka eivät vaadi uutta lainsäädäntöä,
- M. ottaa huomioon, että kaikki osapuolet ovat yhtä mieltä siitä, että tarvitaan entistä tehokkaampaa tieteenharjoittajien ja kalastajien välistä vuoropuhelua ja että neuvoa-antavat komiteat ovat myös vaatineet entistä suurempaa sosioekonomista panosta päätöksentekoon,
- N. ottaa huomioon, että tietyt neuvoa-antavat komiteat ja Euroopan parlamentin jäsenet ovat ilmaisseet haluavansa tehdä suhteesta entistä virallisemman,
- O. ottaa huomioon, että rahoituksen rajallisuus sekä alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien käyttöön annettujen varojen hallintoon ja valvontaan liittyvä komission liiallinen byrokraatia ja jäykkyys haittaavat entistä enemmän niiden toimintaa,
- P. ottaa huomioon, että komissio on sanonut, että se kuulee parlamentin, neuvoston ja sidosryhmien näkemykset ennen uusien oikeudellisten säännösten käyttöönottoa,
- Q. ottaa huomioon, että komission edustajat ovat olleet toistuvasti poissa alueellisten neuvoa-

antavien toimikuntien työryhmien kokouksista,

- R. katsoo, että jo nyt on kuitenkin jo näyttöä siitä, että YKP:n sääntöjen entistä tunnollisempi noudattaminen johtuu siitä, että sidosryhmät ovat osallistuneet niiden laatimiseen ja täytäntöönpanoon,
 - S. ottaa huomioon, että yhteisössä lukuisia erilaisia kalastusaloja, joista kullakin on omat erityispiirteensä,
 - T. ottaa huomioon, että YKP:n uudistamista koskevia selvityksiä ollaan parhaillaan tekemässä,
 - U. ottaa huomioon, että aina ei kiinnitetä asianmukaista huomiota alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien suosituksiin etenään, kun niitä ei hyväksytä yksimielisesti täytäntöönpanokomiteoissa,
1. kehottaa, että parlamentin kalatalousvaliokunnan jäsenille myönnetään tarkkailijan asema kalatalousneuvoston kokouksiin;
 2. kehottaa neuvostoa, komissiota ja parlamenttia saattamaan työnsä päätökseen, jotta saataisiin aikaan toimiva sopimus, jolla normalisoidaan parlamentin kalatalousvaliokunnan jäsenten osallistuminen alueellisiin kalastusjärjestöihin ja muihin kansainvälisiin elimiin, joiden kokouksissa keskustellaan yhteiseen kalastuspolitiikkaan (YKP) vaikuttavista asioista, sanotun kuitenkin vaikuttamatta siihen, että täysimääräisesti kunnioitetaan heidän nykyistä asemaansa tarkkailijoina kokouksissa, joissa näin on sovittu;
 3. kehottaa myös, että neuvosto sopii yhdessä komission ja Euroopan parlamentin kanssa Euroopan parlamentin kalatalousvaliokunnan jäsenten osallistumisesta kalastuskumppanuussopimusten nojalla järjestettäviin sekavaliokuntien kokouksiin siten, että he voivat harjoittaa kyseisten sopimusten asianmukaista seurantaa; muistuttaa tähän liittyen, että Lissabonin sopimuksen voimaantulo lisää huomattavasti Euroopan parlamentin vastuuta, koska kalastuskumppanuussopimukset tulisi hyväksyä hyväksyntämenettelyllä;
 4. korostaa, että on tärkeätä varmistaa komission edustajien entistä ahkerampi osallistuminen alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien täytäntöönpanokomiteoiden työryhmien kokouksiin;
 5. kehottaa komissiota ilmoittamaan parlamentille kaikista selvityksistä, joita YKP:stä ja meripolitiikasta tehdään parhaillaan;
 6. kehottaa komissiota aloittamaan STECF:n arvioimisen;
 7. panee merkille AFCA:ta koskevan arvioinnin tuloksen ja sen, että komissio odottaa AFCA:n omia suosituksia, jotka koskevat

- sen tehtävien ja tavoitteiden entistä selvempää määrittelyä siten, että edustuksellinen koostumus heijastelee niitä aidosti sekä siten, että uudet jäsenvaltiot ovat asianmukaisesti edustettuina ja että niiden osallistumista tehostetaan;
 - sen työmenetelmiä sen suhteen, miten toiminta jaetaan täysistuntojen kokousten ja työryhmien välillä ja mikä on niiden lukumäärä, mitä asioita ne käsittelevät ja mitkä ovat niiden menettelyt;
 - niiden käsiteltäväksi annettavien kysymysten entistä parempaa muotoilua;
 - viestinnän ja tiedottamisen tehostamista sähköisten viestintävälineiden avulla, entistä suurempaa pääsyä tietoihin sekä kääntämis- ja tulkkaukspalveluiden parantamista;
 - riittävää rahoitusta ja parhaita tapoja ylläpitää tukitoimintoja;
8. korostaa, että on tärkeää välttää päällekkäisyyksiä erityisesti alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien työn suhteen;
9. muistuttaa, että kalastusalan osallistumisastetta itseensä vaikuttaviin päätöksiin on edelleen pidettävä riittämättömänä, ja korostaa neuvoo-antavan kalatalous- ja vesiviljelykomitean ja alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien toimien ja toiminnan eroja, koska ensiksi mainitun tehtävän ollessa koko YKP:aa koskeva neuvonanto alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien tehtävänä on asiantuntijaneuvojen antaminen vaikutusalueillaan; katsoo tämän vuoksi, että eri neuvontaelinten rinnakkaiselo edistää sitä, että varmistetaan merenkulku- ja meripolitiikan sekä yhtenäistetyn rannikkoalueiden hallinnon yhteensopivuus;
10. kehottaa komissiota toteuttamaan seuraavat alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia koskevat toimet:
- niiden näkyvyyden lisääminen ja entistä suuremman sidosryhmien joukon osallistumisen rohkaiseminen;
 - niiden tieteellisten tietojen käyttömahdollisuuksien ja STECF:ää koskevien yhteyksien parantaminen;
 - niiden ottaminen mukaan kuulemismenettelyyn mahdollisimman aikaisessa vaiheessa;
 - vertailukohtien tarjoaminen, jotta ne voivat arvioida YKP:n tavoitteita koskevia tietojaan ja jotta ne saavat tietoja niiden käytöstä;
11. katsoo, että alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien rahoitus on tällä hetkellä alimitoitettua ottaen huomioon niiden tekemä työmäärä; panee merkille, että komissio on antanut varainhoitoa koskevat suuntaviivat, mutta katsoo, että tätä koskevaa vuoropuhelua tarvitaan edelleen ja että nykyisen järjestelmän vaihtoehtoja olisi selvitettävä;
12. katsoo, että alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien entistä laajempi osallistuminen vaatii niiden kokoonpanon tarkistamista, mutta nykyistä tasapainoa kalastusteollisuuden ja muiden järjestöjen välillä ei saisi järkyttää,
13. ilmaisee huolestuneisuutensa, koska tietyt järjestöt, jotka ovat osa alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia "muuta eturyhmiä" koskevan luvun perusteella, käyttävät mahdollisuutta osallistua, vaikkakin vähemmistönä, kalastusalan enemmistön edustajien tukemien ja konsensusmenettelyllä hyväksytyjen päätösten estämiseen;
14. kehottaa lähentämään alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien ja parlamentin, alueiden

komitean sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitean välisiä yhteyksiä;

15. kehottaa erottamaan tekniset ja poliittiset päätökset toisistaan; katsoo, että poliittisissa päätöksissä olisi sovellettava alueellista lähestymistapaa ja tekniset päätökset olisi tehtävä tieteellisten seikkojen perusteella;
16. pyytää parlamentin kalatalousvaliokuntaa säädetyn hyväksyntämenettelyn mukaisesti
 - nimittämään valiokunnan jäsenen tai jäseniä yhteyshenkilöiksi kuhunkin alueelliseen neuvoo-antavaan toimikuntaan ja raportoimaan sen toimista;
 - varmistamaan, että alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat kutsutaan osallistumaan parlamentin kalatalousvaliokuntaan säännöllisin väliajoin ja erityisesti silloin, kun esityslistalla on asioita, joista niiden on annettava neuvoja tai tehtävä suosituksia, jotta ne voivat esittää neuvonsa tai suosituksensa;
 - ottamaan käyttöön menettelyn, jotta kalatalousvaliokunnan, alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien sekä toimikuntien välisen komitean sihteeristöt voivat pitää toisiinsa normaalisti yhteyttä vaihtaakseen ja kerätäkseen niiden toimintoja koskevia tietoja, neuvoja ja suosituksia;
 - isännöimään vuotuista konferenssia, johon osallistuvat alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat ja komissio;
17. kehottaa budjettivallan käyttäjiä myöntämään riittävän rahoituksen edellä esitetyle;
18. pyytää alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia pitämään kalatalousvaliokunnan jäsenet tietoisina niiden toimista, tiedoista ja suosituksista sekä kutsumaan heitä osallistumaan kokouksiin;
19. kehottaa, että kaikessa alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia koskevassa tulevassa lainsäädännössä myönnetään Euroopan parlamentin jäsenille virallinen tarkkailijan asema niiden kokouksiin;
20. pyytää komissiota ja toimikuntien välistä komiteaa sopimaan parlamentin kalatalousvaliokunnan jäsenten osallistumisesta niiden koordinoitkokouksiin;
21. korostaa YKP:n merkitystä keinona varmistaa sellaisten standardien, periaatteiden ja sääntöjen olemassaolo, joita sovelletaan kaikilla yhteisön vesialueilla ja kaikkiin yhteisön aluksiin;
22. pyytää komissiota hyväksymään alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien neuvoo-antavan roolin ja kunnioittamaan sitä täysimääräisesti sekä ehdottamaan YKP:n uudistamisen yhteydessä, että niiden osallistumista hallinnolliseen vastuuseen lisätään;
23. katsoo lisäksi, että YKP:n tulevan uudistamisen yhteydessä olisi hyödynnettävä täysimääräisesti alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien lujittamista YKP:n hajauttamiseksi entisestään, jotta hyväksytyt yhteisiä toimenpiteitä voidaan soveltaa eri alueilla eri kalastusmuotojen ja -olosuhteiden erityispiirteiden mukaisesti;

24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, alueellisille neuvoa-antaville toimikunnille, neuvoa-antavalle kalatalous- ja vesiviljelykomitealle, tieteellis-teknis-taloudelliselle kalatalouskomitealle, alueiden komitealle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, merikalastuksen yhteiskunnallisen vuoropuhelun komitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

Yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) institutionaaliseen hallintoon osallistuvat komission, neuvoston ja parlamentin lisäksi useat elimet, kuten esimerkiksi kalastusalan tieteellis-teknis-taloudellinen komitea (STECF), neuvoa-antava kalatalous- ja vesiviljelykomitea (ACFA), merikalastuksen yhteiskunnallisen vuoropuhelun komitea (SSDC) ja alueelliset neuvoa-antavat komiteat (RAC). Alueiden komitealla sekä talous- ja sosiaalikomitealla on myös lausuntojen antamiseen liittyvä tehtävä. YKP:n hallintoon osallistuu myös jäsenvaltioiden kansallinen ja alueellinen hallinto.

Lakien ja politiikan kehittämiseen vaikuttaa myös suoraan teollisuuden sidosryhmien panos, joko yksittäin tai sellaisten järjestöjen kautta kuten COCEGA, Europêche ja FEAP, kuluttajajärjestöt, sekä ympäristöstä kiinnostuneet kansalaisjärjestöt ja vähemmässä määrin työmarkkinaosapuolet.

YKP:n hallinto on myös nähtävä osana laajempia kehityskulkuja kuten yhdenmuettyä meripolitiikkaa ja meristrategiaa, Natura 2000:n laajentamista meriympäristöön ja siirtoina kohti yhdenmuettyä rannikkoalueiden hallintoa. Viimeksi mainitussa yhteydessä YKP voi joutua tasapainottamaan pyyntiä harjoittavan kalastuksen etuja vesiviljelyllä sekä ottamaan huomioon vastakkaiset taloudelliset edut kuten energiantuotannon.

Historiallisesti YKP:tä on hallinnoitu mikrotason toimilla keskitetysti ja alttiina kritiikille, joka koskee "yhden koon" ja "ylhäältä alas" -lähestymistapoja, jotka eivät ole johtaneet määräysten noudattamiseen. Vuodesta 2002 lähtien tämä on muuttunut siten, että sidosryhmät osallistuvat entistä enemmän erityisesti alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien (RAC) kautta, joita perustettiin jo vuonna 2004. Vuonna 2007 ne nimettiin yhteistä eurooppalaista etua tavoitteleviksi elimiksi, mikä mahdollisti niiden rahoittamisen entistä vakaamman perustan.

Kaikki seitsemän lainsäädännössä tarkoitettua RAC:tä ovat nyt toimintakykyisiä, ja toimikuntien välisen komitean kokouksia järjestetään, koordinoitkokoukset komission kanssa mukaan luettuina. Alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat antavat neuvoja niitä suoraan koskevista asioista, mutta ne työskentelevät myös muiden elinten kanssa esimerkiksi huhtikuussa 2008 Brysselissä pidetyssä valvontaa koskevassa toimikuntien välisen komitean ja ACFA:n kokouksessa. ACFA:n edustajalla on myös oikeus osallistua neuvoa-antavan toimikunnan kokoukseen aktiivisena tarkkailijana.

Komission suorittama neuvoa-antavien toimikuntien äskettäinen arviointi oli myönteinen, mutta on selvää, että tietyt kysymykset, jotka koskevat rahoitusta, kokoonpanoa ja katettavaa aluetta, ovat edelleen ratkaisematta ja että tarvitaan toimia, joilla parannetaan niiden näkyvyyttä, kuulemismenettelyitä ja niiden pääsyä käyttämään tieteellisiä tietoja.

Edellä sanotun lisäksi sidosryhmien entistä kiinteämpi osallistuminen päätöksentekoprosessiin on selvästi vaikuttanut hyödyllisesti, minkä osoittaa esimerkiksi se, että skotlantilaiset kalastajat ovat vapaaehtoisesti sopineet sulkevansa alueita, joilla on runsaasti nuorta turskaa, ja Pohjanmeren neuvoa-antavan toimikunnan päätös kieltää markkinointikelpoinen turska.

AFCA:aa koskeva komission arviointi herätti useita komitean puolueettomuutta, kokoonpanoa ja menettelyitä sekä sen hoitamaa tehtävää pitkällä aikavälillä koskevia kysymyksiä. On ehdotettu, että viimeksi mainittua olisi pohdittava yhdenmetymeripolitiikan kehittämisen yhteydessä välttämällä alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien työn päällekkäisyyttä, mutta sallimalla kiinteät yhteydet, kun on kyse toimista.

Alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat ovat ilmaisseet haluavansa parantaa yhteiskunnallisten ja taloudellisten neuvojen sekä tieteellisten tietojen käyttömahdollisuutta. Tässä yhteydessä olisi hyödyllistä, jos komissio voisi myös aloittaa STECF:n arvioimisen ja jos voitaisiin kehittää entistä kiinteämmät yhteydet alueiden komiteaan sekä talous- ja sosiaalikomiteaan.

Tietyt alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat ja kalatalousvaliokunnan koordinaattorit ovat myös ilmaisseet haluavansa kehittää entistä virallisempia suhteita. Viitteitä siitä, millä tavalla tätä voitaisiin kehittää, sisältyy päätöslauselmaesitykseen.

Esittelijän mielestä sidosryhmien osallistumisella jo aikaan saadut parannukset viittaavat siihen, että YKP:n tulevaan uudistamiseen liittyy radikaalia hajauttamista siten, että toimenpiteet laaditaan yksityiskohtaisesti tiettyjen alueiden kalastusaloille niillä vallitsevien olosuhteiden mukaisesti. Alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien olisi oltava kyseisen hajauttamisen ytimessä.

Samalla kun YKP:n olisi säilyttävä yhteisenä politiikkana sen tavoitteiden ja pyrkimysten sekä sen yleisen sääntelyn, hallinnon ja valvonnan suhteen, nykyinen hallinto olisi asteittain palautettava alueellisille neuvoo-antaville toimikunnille, minkä tarkoituksena olisi se, että ne hoitavat tässä mielessä täysimääräisesti tehtävänsä ajankohtana, jona YKP:n tuleva uudistus on täysin toteutettu.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	23.3.2009
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 15 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Elsbeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Luis Manuel Capoulas Santos, Paulo Casaca, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Duarte Freitas, Daniel Hannan, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Struan Stevenson, Margie Sudre